

SPC

MAZIN

**TOMÁŠ
PLEKANEC**

ROZHOVOR O JATKÁCH
NA FARMĚ, MONTREALU,
JÁGROVI I LENDLOVI

MICHAL KRČMÁŘ

BIATLONOVÝ MATADOR
O ROLI BODYGUARDA
SOUKALOVÉ I DŮLEŽITOSTI
MS V NOVÉM MĚSTĚ

**PROVOKOVALA
MOJE HRA. NE JÁ.**

TOMÁŠ PLEKANEC

1001 zápasů v NHL. Jedenáct mistrovství světa, z nich tři medaile. Zlato na juniorském šampionátu. Typický rolák. Kapitánské céčko. Duše kladenských Rytířů. A muž univerzálních schopností, díky nimž byl nejkompexnějším českým hokejistou poslední dekády. Tomáš Plekanec (41), teď už bývalý útočník, pro Sport Magazín popisuje úžasnou kariéru, kterou mu v pravý čas okysličily rady od Jaromíra Jágra.

KONEC? DÍKY NÁRODĀKU TO ZVLÁDÁM

TEXT: ZDENĚK JANDA
zdenek.janda@cncenter.cz

Jestli si někdo poštějuje, že už mu tlak leze krkem, co by měl říkat on. Vydržel patnáct let v Montrealu, kde je hokej náboženstvím. Rozhovor probíhal v době, kdy jeho dcera Leontýnka měla tenisové lekce, takže v okolí haly ve Vokovicích hlídal malého synka Olivera. Ten ale v kočárku dlouho nevydržel. „Nevadí, že za ním budeme běhat?“ pousmál se manžel někdejší tenistky Lucie Šafářové.

Je něco, čeho jste se po kariéře rád zbavil? Co vám nechybí?

„Ty jo, dobrá otázka, tu jsem ještě nedostal. Takže nemám připravenou odpověď.“ (smích)

A je něco takového?

„Nechtěl bych úplně říkat, že jsem se něčeho rád zbavil, ale určitě je to každodenní oblékání do výstroje. Občas už se mi do toho nechtělo. A dál? Možná stres, tlak ze zápasů. I když v poslední fázi kariéry už jsem se to musel naučit brát trochu jinak, protože všichni víme, kde se Kladno pohybuje. Je pořád na hraně první ligy a uvědomoval jsem si, že se na mě celkem spoléhalo. Takže asi trošku v tomhle jo. Nemyslím to nijak špatně, ale opravdu není sranda hrát o záchranu každý rok. V play off je to o něčem jiném.“

Když teď hraje Kladno, stále to s vámi něco dělá?

„Klukům pochopitelně fandím, aby to zvládli. Je to těžký, protože posledních pět let to bylo pořád

stejný. Víím, jak se cítí. Je to nepřijemný. Moc jim přeju, aby se pohybovali v klidnějších vodách.“

Co vám naopak chybí?

„Asi nebudu první ani poslední, kdo zmíní kabinu. Nikdy jsem nepatřil k úplně hovorným hráčům, ale už jenom v ní být, poslouchat ostatní a dělat si srandičky je super. Takže jo, to mi chybí, ale jednou to skončit muselo. Zatím se s tím vyrovnávám celkem v pohodě, malinko horší jsou rána. Byl jsem zvyklý si na zimáku dvě, tři hodiny odtrénovat, potom jsem měl den pro sebe. Ale tím, jak jsem rychle naskočil k repre, jsem v kabině vlastně pořád. Sice v jiný roli, ale i tak se tam cítím stále jako doma.“

Vraťme se na chvíli k těm osudným zádům. Jak dlouho jste cítil bolest?

„Plánoval jsem dohrát sezonu, a kdyby byla dobrá, pokračoval

„ČTRNÁCT DNÍ JSEM PŘEMÝŠLEL, MĚL JSEM TOHO PLNOU HLAVU. NEBYLO TO TAK, ŽE BYCH SI ZE DNE NA DEN ŘEKL, ŽE NA TO PRDIM. DÁVAL JSEM SI PLUSY A MINUSY.“

bych klidně i dál. Ale záda mě měsíc bolela, takže jsem šel na regulérní kontrolu k Pavlovi Kolářovi. Ten mě poslal na magnetickou rezonanci, na které jsem hrozně dlouho nebyl. Naposledy ještě v Montrealu, takže možná před patnácti lety. Vždycky jsem se tomu vyhnul tím, že mi po bolest po pár dnech povolila díky fyzioterapii, pomohly mi i cviky.“

Ovšem teď to bylo něco jiného.

ným. Prostě jsem dojel na to, že jsem toho odehrál spoustu. Každý má něco. Někdo bojuje s koleny, já měl záda.“

Hodně vám pomohlo, že jste během kariéry dost cvičil a záda posiloval? I díky tomu jste konec tak oddaloval.

„S tím souhlasím. Měl jsem svoji rutinu, opravdu jsem cvičil každý den. Touhle prevencí se mi podařilo prodloužit kariéru až do jednacířiceti.“

Je hodně hráčů, kteří po kariéře se zády hodně bojovali, třeba Jiří Šlégr musel podstoupit několik zákroků, aby vůbec mohl chodit. I tohle byl pro vás strašák?

„Neřekl bych úplně varování, že bych si řekl: Hele, Guma to měl takhle... Víím, že měl velký problém, ale u každého je to trochu jinak. Každopádně mu držím pal-

ce, ať je fit. Mluvil jsem o tom s Růčou (Martinem Ručickým), který měl hodně podobnou věc jako já a k operaci se nakonec dostal. Já jsem tomu chtěl předejít, nechtěl jsem to pokoušet. Takže jsem se tak rozhodl.“

Koukal jste hlavně na život po kariéře?

„Určitě ano, byl to jeden z hlavních důvodů. Mám malé děti, s kterými ještě chci něco prožít. Zaběhat si s nimi, zajezdit na kole, cestovat. Jsme hodně sportovní rodina, nevydržíme chvíli v klidu. A nerad bych u toho už jenom trpěl. Chci být schopný s nimi všechno absolvovat a užít si rekreační sport.“

Kdyby se bolest ozvala v závěru sezony, ještě byste do toho šel?

„Říkal jsem si, že máme do konce přes třicet zápasů, hraje dvanactý, třináctý místo. A mám kvůli tomu riskovat, že se něco stane a já se nebudu moct hýbat? Kdyby byl únor, tak si řeknu, že ještě udělám maximum, abych pomohl týmu dotlačit na jedenáctý, dvanáctý místo, abychom si zahráli play off. Protože to byl cíl, který jsme všichni chtěli. Když se hraje dobře, jsou v Kladně skvělí fanoušci, takže i oni by si to zasloužili. Ale

HOKEJOVÁ LEGENDA

TOMÁŠ PLEKANEC

Věk: 41 (31. října 1982 v Kladně)

Kariéra: Kladno (1998-2002, 2012/13, 2018/19, 2020-23), Slany (1999/2000), Kralupy nad Vltavou (1999/2000), Mladá Boleslav (2000/01), Hamilton Bulldogs/AHL (2002-05), Montreal Canadiens (2003/04, 2005-18), Toronto Maple Leafs (2018), Kometa Brno (2018-20)

Draft NHL: v roce 2011 týmem Montreal Canadiens jako 71. hráč v pořadí (3. kolo)

V NHL: 1001 zápasů, 608 bodů (233+375)/v play off 94 zápasů, 53 bodů (18+35)

V extralize: 313 zápasů, 233 bodů (84+49)

V reprezentaci: 104 zápasů/28 gólů

Největší úspěchy: stříbro z MS (2006), 2x bronz z MS (2011, 2012), zlato z MS U20 (2001), nejlepší nováček extraligy (2001)

ce, ať je fit. Mluvil jsem o tom s Růčou (Martinem Ručickým), který měl hodně podobnou věc jako já a k operaci se nakonec dostal. Já jsem tomu chtěl předejít, nechtěl jsem to pokoušet. Takže jsem se tak rozhodl.“

Koukal jste hlavně na život po kariéře?

„Určitě ano, byl to jeden z hlavních důvodů. Mám malé děti, s kterými ještě chci něco prožít. Zaběhat si s nimi, zajezdit na kole, cestovat. Jsme hodně sportovní rodina, nevydržíme chvíli v klidu. A nerad bych u toho už jenom trpěl. Chci být schopný s nimi všechno absolvovat a užít si rekreační sport.“

Kdyby se bolest ozvala v závěru sezony, ještě byste do toho šel?

„Říkal jsem si, že máme do konce přes třicet zápasů, hraje dvanactý, třináctý místo. A mám kvůli tomu riskovat, že se něco stane a já se nebudu moct hýbat? Kdyby byl únor, tak si řeknu, že ještě udělám maximum, abych pomohl týmu dotlačit na jedenáctý, dvanáctý místo, abychom si zahráli play off. Protože to byl cíl, který jsme všichni chtěli. Když se hraje dobře, jsou v Kladně skvělí fanoušci, takže i oni by si to zasloužili. Ale

KONEC. Poslední zápas za Kladno odehrál 8. října proti Mladé Boleslavi. Během listopadu mu za kariéru poděkovali Rytíři Kladno při ceremonii ve stylu NHL. Nechyběla u něj ani rodina.

INZERCE

Sleva až 5 000 Kč

Opravdová přání, opravdové dárky

Pro vás i vaše blízké

vodafone

POZOR NA NĚJ! V NHL se dovedl soupeřům dostat pod kůži, hlavně zápasy s Boston Bruins byly velmi vyhecované. Zvláště ze strany Brada Marchanda.

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

bohužel, nešlo to. Teď už budu jenom držet palce na dálku.“
Jste překvapení, že náhlý konec zatím snášíte v pohodě?
 „Musím zaklepat, jsem spokojený. Celkově to ze mě spadlo, ale spousta sportovců říká, že krize přijde později. Tak uvidíme.“
Hodně vám radí manželka Lucka, někdejší profesionální tenistka, která si něčím podobným prošla?
 „Ona byla malinko jiný případ, měla za sebou spoustu zranění. Navíc je to máma s dětmi, svoji roli zvládá úžasně, hned měla jinou náplň. V tomhle to mají maminky nastavené trochu jinak.“

ninky, pak pravidelně jezdím sledovat hráče po extralize. Spíš rána jsou jiná. Vymyslím plán na dopoledne, ale zatím jsem vůbec neměl čas se nudit. Spíš je to naopak. Musím si dokonce začít psát úkoly do kalendáře, kdy co mám, kam zajet, abych na něco nezapomněl. To jsem jako hokejista neměl, všechno se točilo jenom kolem tréninků a zápasů.“
Takže jste si pořídil diář?
 „Ano. A k tomu desky, kde mám všechny potřebné věci. V tomto směru už jedu jiný životní styl.“ (smích)
Co všechno si zapisujete do diáře?
 „Hlavně hokejové poznámky, když třeba jedu sledovat hráče. Potom si dávám upomínky do telefonu. Povinností nějak začíná přibývat.“
Co je pro vás dobře, ne?
 „Podle mě jo. Je to klíč k tomu, aby se člověk nezbláznil z toho, že najednou přestal sportovat a nemá do čeho píchnout. Tohle má velký vliv na to, že nemám čas přemýšlet nad tím, že jsem skončil s ho-

spekt ze strany ligy i hráčům tam je.“
Brad Marchand, kapitán Bostonu, se ozval?
 „Ne. Asi ztratil číslo!“ (smích)
Stejně jako další hráči, třeba útočník David Krejčí, vás při hře nemohli vystát, ale i tak tam musel být vzájemný respekt.
 „To není o tom, aby hokejistu měl každý rád. Nemůžeš se zalíbit všem. Na ledě jsme prostě soupeři. Každý udělá maximum, aby jeho tým vyhrál. O tom je sport. V NHL je hrozně moc hráčů, takže

nejem, který jsem dělal pětatřicet let.“
Jaká reakce od spoluhráčů nebo soupeřů vás nejvíc potěšila?
 „Napsali i lidi, od kterých jsem to nečekal. Moc mě to potěšilo. Vždycky je příjemný, když bývalí spoluhráči nebo lidé okolo hokeje napíšu hezkou zprávu. Ale konkrétní jména bych nerad říkal. Dostal jsem spoustu zpráv z Kanady i z Ameriky. Je fajn, když člověk vidí, že v NHL zanechal nějakou stopu. Nepodařilo se mi všechno, co jsem chtěl, třeba Stanley Cup nevyšel, ale vnímám, že nějaký re-

nemůžeš být oblíbený u všech.“
Dělalo vám radost, že jste někoho ze soupeřů vyprovokoval? Třeba právě Marchanda?
 „Ale já jsem to neměl daný tak, že bych někoho chtěl vyloženě vyprovokovat. Prostě jsem hrál, co umím. A vyprovokovala je moje hra. Jiný plán v tom nebyl. Vždycky mě učili, že musím být soupeři na zádech, dostat ho pod tlak. Nebylo to o čekání a o tom, že bych někde měl stát. Od začátku mého působení na farmě mi zdůrazňovali, že musím dostat hráče pod tlak.“

Z toho to vyplývá?

„S tím přichází i to, že občas dám sekeru, krosček, ale zároveň nějaký dostanu. Takhle mě vychovali na farmě. Tam bych nemohl v životě přežít, kdybych takhle nehrál. Seker jsem schytl tolik, že to nejde ani spočítat. A kdybych si postěžoval nebo ukázal slabost, byl by to můj konec. Tohle mě hrozně zocelilo. Právě pobyt na farmě mě takhle vychoval.“
Takže žádná řízená provokace?
 „Rozhodně ne. Nikdy jsem neměl cíl, že bych šel do zápasu s tím, že někoho vyprovokuju. Pochopitelně zápasy proti Bostonu s Marchandem byly dopředu vyhecované, ale myslím si, že daleko víc z jeho strany.“
Ozval se přímo někdo z Montrealu?
 „Psali mi kustodi, bývalí spoluhráči, pár novinářů.“
Jsou Canadiens pořád srdeční záležitosti?

11
TOLIK MISTROVSTVÍ SVĚTA ODEHRÁL TOMÁŠ PLEKANEC, ZÍSKAL NA NICH TŘI MEDAILE. STŘÍBRO (2006) A DVA BRONZY (2011 A 2021).

„To jo, strávil jsem tam patnáct let života, vzpomínky budu mít do konce života. Když se jdu podívat na výsledky, Montreal je první, koho hledám. I když je pravda, že moc lidí v organizaci už neznám, vlastně jenom dva lidi. Ve vedení už skoro vůbec nikoho.“
Jak si vybavujete ten obrovský tlak? V žádném jiném zámořském klubu, snad jedině v Torontu, nejsou hráči pod takovým drobnohledem.
 „Mám dojem, že jsem tam skončil v pravou chvíli, nechybí mi to. Strašně si vážím, že jsem v Montrealu vydržel tak dlouho, ale na druhý straně mě nemrzí, že už tam nejsem. Bylo toho tak akorát. Měl jsem stresu a tlaku až dost, bylo na čase se posunout dál. Nikdy jsem nebyl typ, který by byl rád na očích, držel jsem se v ústraní. A Montreal mě naučil jednu zásadní věc. Musím použít slovo, které má rád Ota Vejvoda z Kladna. Že musím být vybalancovaný.“

Co tím myslí?

„Nezbláznit se z neúspěchů, z velkých tlaků. Ale ani z toho, když se pár zápasů extrémně povede a všechno to vypadalo, že už jedeme na Stanley Cup. Právě tohle mě Montreal naučil. Což mi pomohlo i do běžného života.“
Kdy vám současný kladenský kouč to slovo vnuknul?
 „Až teď, když jsme se o tom bavili. Trošku jsme si z toho dělali srandu s ohledem na Kladno. Protože v něm člověk musí být opravdu hodně vybalancovaný. A já jsem si uvědomil, že přesně tohle slovo je to, co mě naučili už v Canadiens.“
Stalo se někdy, že by vám v kanadské hokejové baště vynadal přímo někdo z fanoušků?
 „Málo, spíš byly pozitivní ohlasy. Lidi se ozývali, když se dařilo. Vlastně na jednu příhodu si vzpomínám.“
O co šlo?
 „Jeden starší pán mě chytil v krámě, když jsem byl nakoupit.

INZERCE

A co si opravdu přejete vy?

Každý máme opravdové přání. Že o žádném nevíte, nic nepotřebujete nebo po ničem netoužíte? Tak to jste tady správně. Podívejte se na vánoční nabídku našich produktů a třeba zjistíte, že je to právě to, co jste si opravdu přáli. A aby vaše radost byla dvojnásobná, dáme vám nyní slevu až 5 000 Kč.

Vodafone TV na první 3 měsíce zdarma

Fakt nevím
 Ale možná jste vždycky chtěli vědět všechno o světě kolem nás. S 50" televizí Sony, ke které získáte navíc Vodafone TV s širokou nabídkou kanálů na 3 měsíce zdarma, to dokážete.

13 401 Kč
už od 8 401 Kč

Jak poznat svět, zjistíte v prodejně Vodafonu.

Já nic nepotřebuji
 Ale možná jste vždycky chtěli prožít příběh hrdinského válečníka. Pro vás máme PlayStation 5 a jako dárek God of War Ragnarök.

12 201 Kč
už od 7 201 Kč

Jak se stát hrdinou, zjistíte v prodejně Vodafonu.

Všechno mám
 Ale možná byste také chtěli mít přístup k zábavě i povinnostem odkudkoliv a kdekoliv. Praktické Lenovo V15 G4 AMN za bezkonkurenční cenu vám to umožní.

9 801 Kč
už od 4 801 Kč

Jak se bavit a pracovat odkudkoliv, zjistíte v prodejně Vodafonu.

Nedělejte si škodu
 Možná je škoda, že jste vzdali svůj sen uběhnout maraton. S hodinkami Samsung Galaxy Watch6 Classic se rozběháte jedna radost.

11 601 Kč
už od 6 601 Kč

Jak začít trénovat, zjistíte v prodejně Vodafonu.

SRDCAR. Kdykoliv mohl, reprezentoval. I na MS v Bratislavě 2011, kde tým porazil ve čtvrtfinále Američany a nakonec bral bronz.

Bylo to v roce 1998, kdy národní tým vyhrál v Naganu. I tehle obří úspěch vás ovlivnil?

„Vím, že jsme zrovna hráli s reprezentační šestnáctkou někde na turnaji, takže jsme to prožívali. Ale abych řekl pravdu, já na tohle nemám zrovna dobrou paměť. Nedávno jsem potkal bývalého spoluhráče, který si pamatoval úplně všechno. Zápasy, výsledky, kdo dával góly, co říkal trenér... Já jsem spoustu věcí zapomněl.“

Kdybyste měl vypíchnout jednu věc, na kterou jste z kariéry nejvíce hrdý, která by to byla?

„Asi na to, jak dlouho jsem vydržel v Montrealu. A potom na to, že jsem měl možnost tolikrát hrát za reprezentaci. To bylo nejvíce. Jezdit po šampionátech a vidět, jak hokej národ spojoval. Moc

moří mě to odnaučovali. Hustili do mě, že pořád musím napadat, jít po puku, dostávat hráče pod tlak. Neustále jsem slyšel: Nemůžeš stát a na něco čekat! Když vidím v lize, jak spousta týmů zase hraje tehle styl hokeje, jak brání střední pásmo, tak je to přesně to, co jsem se odnaučil.“

Navíc se z vás stal i skvělý hráč do obrany.

„Učili mě být dobrý na obou stranách kluziště. Nějakou dobu mi trvalo, než jsem se to naučil, ale moc si toho cením. Netlačil jsem dopředu svoje myšlenky, které má každý hráč, ale poslechl jsem, co mi radili a co po mně chtěli. Hodně mi to prodloužilo kariéru a i díky tomu jsem odehrál tolik reprezentačních turnajů.“

Při nedávném semináři v kladenském divadle, kde jste vy-

„JEZDIT PO ŠAMPIONÁTECH A VIDĚT, JAK HOKEJ NÁROD SPOJOVAL, TO BYLO NEJVÍCE. MOC JSEM SI VÁŽIL, ŽE JSEM TOHO MOHL BÝT SOUČÁSTÍ.“

A spustil, co tam dělám, proč nejsem na tréninku. Že hrajeme hrozně, a nejsme na ledě! My jsme zrovna měli celý tým volno. Ale to byl jediný takový případ za patnáct let. Jinak byli fanoušci pozitivní.“

Když se díváte na záběry z vyprodané haly Bell Centre, jak fanoušci zpívají hymnu, máte pořád husí kůže?

„Dlouho jsem na to nekoukal, ale když si to pustím, asi ji mít budu. Vzpomínky jsou obrovské. Hymna, atmosféra. Lidé tam žerou hokej úplně neuvěřitelným způsobem.“

Která z klubových legend na vás nejvíce zapůsobila?

„Těžko říct. Byla to plejáda ikon. Než zemřel, chodil za námi často do kabiny Jean Béliveau, potom i další legendy jako Guy Carbonneau, Henri Richard, Guy Lafleur... Co jméno, to obrovská osobnost. Klub hodně lpí na tom, aby všem hráčům, kteří ho tvořili v jeho nejslavnější éře, prokazoval obrovský respekt. I tohle se mi moc líbí.“

Jste zpětně na sebe hrdý, co jste skousnul na farmě? Tři roky zkoušeli vaši odolnost.

„To byl klíč, proč jsem se pak dokázal prosadit. Kdybych to neskousnul, nikdy bych si v NHL nezahrál. Po třech letech na farmě spousta kluků končí, vrací se. Tehdy to ještě byl jiný styl, hokej byl šiléný. Fakt to byla jatka. Takže přežít tři roky nebyla žádná sranda. NHL pro mě potom byla odměnou.“

Myslíte si, že vás testovali, co vydržíte?

„Určitě jo. Zpětně nemám důkazy, ale hlavně v prvním roce to bylo tvrdý. Dostali jsme se až do finále Calder Cupu, ale nějaké zápasy

v play off jsem ani nehrál. Nemyslím si, že to bylo kvůli výkonnosti. Konkurence byla obrovská, hráli Kanadáni a Američani. Takže to, jistě bylo součástí nějakého testování. Zkoušeli, co vydržím.“

I kvůli tomu, aby nahoru vzali opravdu psychicky silné jedince? Zvlášť v Montrealu?

„Nemyslím si, že to mají takhle cíleně nastavené. Ale může jim to pomoci v rozhodování. Pokud mají sestavený žebříček, koho chtějí, tak cílí na hráče, kteří to z mentální stránky zvládnou. Nebo aspoň k tomu mají předpoklady.“

Když jsme u začátků, vybavujete si i ty z Kladna? Do extraligy jste nakoukl v patnácti letech.

„Občas mi to někdo připomene, ale já mám spíš matné vzpomínky. Pochopitelně to bylo pro mě něco neuvěřitelného, odmala jsem snil o tom, že si zahrav za áčko Kladna. Na NHL jsem tehdy nemyslel. Bylo super, že se mi to splnilo takhle brzo.“

jsem si vážil, že jsem toho mohl být součástí. Lidé chodili v dresech, podporovali nás, jezdili za námi. Na národák jsem se vždycky hrozně moc těšil. Ale jinak nejde vypíchnout jenom jednu věc. Vždycky říkám, že pro každého hokejistu jsou nejvíce zážitky z kabiny a z toho, jaké měl možnost potkat lidi. Výhry jsou krásné, jasně, ale tyhle zážitky jsou nejvíce.“

Stal se z vás komplexní hokejista, nebyla herní situace, kterou byste nezvládl.

„Pro mě byla obrovská výhoda, že jsem se to naučil. Přitom v mládí jsem byl přesně ten typ hráče, kterých mají dnešní extraligové týmy dost. Že stojí ve středním pásmu. Tohle jsem přesně před víc než dvaceti lety taky hrál. V zá-

JEDINÉ ZLATO.

V roce 2001 pod Jaroslavem Holíkem vyhrál juniorský šampionát, v seniorské kategorii se mu to nepodařilo.

stoupil vedle manželky Lucie i někdejší biatlonové královny Gabriely Soukalové, jste mluvil o tom, že vám v kariéře velmi pomohl Jaromír Jágr. Že z vás udělal odolnějšího hráče. Můžete to rozvést?

„Pamatuji si to skoro přesně. Byla to po mojí třetí sezoně

FOTO SPORT: PAVEL MAZÁČ, MICHAL BERÁNEK

INZERCE

CANAL+ SPORT

ODEMKNĚTE SVĚT PŘÍBĚHŮ

12 MĚSÍCŮ ZA CENU 10

VÁŠ KLÍČ KE SLEDOVÁNÍ FILMŮ, SERIÁLŮ A PREMIER LEAGUE.

WWW.CANALPLUS.CZ

PODMÍNKY AKČNÍ NABÍDKY NAJDETE NA WWW.CANALPLUS.CZ

v Montrealu (2008/09), která byla z mého pohledu mizerná. Dal jsem dvacet gólů, což nebylo tak špatný, ale i tak jsem byl psychicky v pytli. Fakt jsem byl, s odpuštěním, na sračky. Neudělal jsem tolik bodů, kolik jsem si představoval, měl jsem jenom 19 asistencí. Fakt jsem si říkal, že je to na konec kariéry. Protože sezonu předtím jsem nasbíral mnohem víc bodů a říkal jsem si, že když je jich málo, je to prostě propadák.“

A pak jste se v létě potkal s Jágrem?

„Seděli jsme spolu na Kladně, vybavuji si to dobře. Říkal mi, že je třeba pracovat na psychice. Bavili jsme se, jak funguje hlava, v tomhle mi otevřel oči. Postrčil mě k tomu, abych na tom začal víc pracovat. Navedl mě na správnou cestu.“

Co konkrétně vám poradil?

„Nebylo to tak, že by mi přesně říkal, co mám a nemám dělat. Ale dal mi nějaký rady, mluvil o tom, co pomáhá jemu. Já vždycky říkám, že každý si svou cestu potom už musí najít sám. Já to v tu chvíli potřeboval, protože i po sezoně, ve které jsem dal dvacet gólů, jsem byl psychicky skoro na konec kariéry. Jarda mě navedl správným směrem.“

On v tu chvíli pracoval s energií, dokázal si otevírat čakra... I o tom jste se bavili?

„Ano. Musím říct, že mě to tehdy zachránilo. Nechci říct úplně kariéru, ale ohromně mi to pomohlo do dalších sezon. V tomhle ohledu jsem mu hrozně moc vděčný. Pomohlo mi to se vybalancovat nejenom v hokeji, ale i v životě.“

Naznačíte, jak jste posiloval hlavu?

„Uvědomil jsem si, že je potřeba na tom pracovat. Přečetl jsem si pár knížek s touto tematikou, podíval se na inspirativní filmy. Začal jsem jinak přemýšlet. Neupínal jsem se na chyby nebo na to, co se mi nedaří. Snažil jsem se přemýšlet spíš pozitivně. Nesesypat se z každé chyby nebo z pár zápasů, které se mi nepodařily. Prostě být v pohodě, i když se nějakou dobu nedaří.“

V Kladně i v reprezentaci jste toho potom s Jágrem odehráli spoustu. V autobiografii, na níž pracuje, vzpomíná i na to, jak bylo dřív těžké s ním hrát, spoluhráčům často vynadal, když mu nepřihráli přesně. Na vás už byl milejší?

„My jsme spolu hráli v době, kdy byl starší, takže na mě našťestí nebyl už tak přísný. (smích) Musím říct, že jsme si herně sedli, chá-

pali jsme se. Dokázal jsem využít jeho síly a toho, v čem byl nejlepší na světě. Já jsem si našel volný prostor, uměli jsme si vyměnit puk. Na to vzpomínám hrozně rád, hru jsme měli založenou podobně. Vážím si toho, že jsem si s ním mohl zahrát i v době, kdy ještě patřil k nejlepším. Jak v reprezentaci, tak během výluky v Kladně.“

Při bronzovém šampionátu v Bratislavě 2011 byl váš útok s Romanem Červenkou jedním z nejlepších, který v národním týmu kdy hrál.

„Tam nám to klapalo, bylo to nádherné mistrovství. Jeden z turnajů, na který vzpomínám asi nejvíce, i když to nedopadlo, jak asi mělo a mohlo.“

Jágr se chce vrátit do akce, ale asi jste mu neudělal radost, když jste skončil. Teď nebude mít s kým hrát...

„Nějak jsme to neřešili, jenom mi říkal, že si myslí, že si spolu ještě něco zahrajeme ve třetí lajně. Ale já už jsem na to nemohl koukat. Prostě to nešlo, zdravý bylo proti. Navíc už i pro Kladno je čas, aby otočilo list. Aby se našli jiní lidé a hráči, kteří dostanou potřebný čas na ledě. Aby už se nemuseli koukat na dva dědky, kterým je skoro padesát a šedesát...“ (smích)

S Jágrem jste k sobě měli blízko. Když jste se bavili o situaci Kladna v posledních letech, chápal jste, že to má jako majitel těžké? Nebo jste se ptal, proč klub neposune výš?

„Víte, i když jsme se o tom dostkrát bavili, já do toho nevidím, nejsem majitel. Dovedu pochopit, že to má obrovsky těžké, takže si netroufám tuhle stránku soudit. A když nejsem v jeho pozici, bylo by hrozně laciné kritizovat a něco říkat. Takže se do toho nechci pouštět. Je několik hokejových věcí, které by se daly dělat trochu jinak, ale nebyl jsem ten, kdo to mohl rozhodnout.“

Mrzelo vás to?

„Už v Montrealu jsem to měl postavené tak, že se snažím dělat maximum jenom ve věcech, které můžu ovlivnit. Na to jsem se zaměřil i na Kladně. Snažil jsem se ovlivnit, jak hrají kluci okolo mě, mohl jsem jim poradit. S přesilovkami, s oslabením, s nejrůznějšími detaily. Další věci už šly mimo mě.“

SEM HROZNĚ VDĚČNÝ JARDOVI JÁGROVI. KDYŽ JSEM BYL V KARIÉRE DOLE, NAUČIL MĚ PRACOVAT S HLAVOU. POMOHLA MI TO SE VYBALANCOVAT V HOKEJI I ŽIVOTĚ.“

Vyhrál jste juniorské mistrovství světa, ale velké seniorské zlato vám uteklo. Stejně jako Stanley Cup. Berete to jako osud?

„Prostě to беру tak, že to nevyšlo. Jestli to bylo mnou, nebo něčím jiným, už neřeším. Nevrátím to.

Jasně, chtěl jsem vyhrát, proto člověk hraje hokej, ale nehrouším se z toho.“

Také fanoušci vás litovali. Jedenáct mistrovství světa, ale zlatý turnaj unikl.

„Asi to bylo někdo napsané, že to tak mělo být.“

A není někde napsané, že vám to vyjde v roli reprezentačního trenéra?

„Nevím, takhle to neberu. Uvidíme... Herně už nic ovlivnit nemůžu, to je pasné. Záleží, jak mě bude trénování bavit, kam až mě to dovede.“

INZERCE

Malý dárek, velká radost

DÁREK PRO ŠTĚSTÍ

VÝHRY AŽ DO SILVESTRA

ŠUPINA POD TALÍŘ I JAKO JMENOVKA

VÁNOČNÍ PŘÁNÍ S PŘEKVAPENÍM

HRAJ S ROZUMEM

Ministerstvo financí varuje: Účastí na hazardní hře může vzniknout závislost!

Setři a vyhraji

LEKY, DÍKY! Když se vracel z NHL, kde strávil patnáct let v Montrealu a na skok byl i v Torontu, nadšenější fanoušci ho nadšeně přijali zpátky.

ZPÁTKY U REPREZENTACE. Hned poté, co oznámil konec, se vrátil do národního týmu v roli asistenta.

Vedle něj Jiří Kalous a hlavní kouč Radim Rulík.

Takové případy jsou, třeba Ivan Lendl se titulu ve Wimbledonu dočkal až jako trenér.

„Jestli se to někdy povede, tak to bude tak, že se to povede hlavně hráčům na ledě. O nich to je. Trenér už toho tolik nezmůže. Může dát nějaké rady, notičky, ale vždycky je to na klucích na hřišti. Oni vyhrávají.“

Jak vás pozice asistenta u národního týmu chytí?

„Jsem nadšený, hrozně mě to baví. Snažím se pomoci. Když mám nějaký postřeh, řeknu to Radimovi (Rulíkovi) nebo se o tom všichni pobavíme. Celkově je v reprezentaci skvělá atmosféra. Částečně i z toho, že se první turnaj ve Finsku vyhrál. Ale věřím, že to bude pokračovat.“

Začal jste se studiem trenérské A-licence. Jak vnímáte, že vy, kdo odehrál tisíc zápasů v NHL a tolik mistrovství světa, musíte chodit do školy?

„Je pravda, že jsem nikdy nebyl ze školy vydřený. Ale je to fajn, vždycky jsou to tři dny v kuse. Zatím jsem tam byl jenom jednou, potom mi do toho skočil výjezd s reprezentací. Když to půjde, budu chodit prezenčně. Pokud ne, dá se studovat i online. Je to zatím zajímavý, člověk se dozví spoustu

věcí. Jak ze sportu, tak obecně ze života. Snad se mi povede to dokončit.“

Není to pod vaší úroveň? Třeba Jágr tohle velmi kritizuje. Ze pro hráče, kteří odehráli tisíc zápasů v NHL, by mohla být výjimka.

„Jsou na to různé názory. Takhle to prostě je. Licence jsou všude. I ve fotbale, funguje to tak ve Švédsku. Víc bych to nechtěl řešit. Určitě to respektuju, protože se člověk dozví spoustu věcí, které jsou budoucím trenérům ku prospěchu.“

Zmínil jsem tenisového velíkara Ivana Lendla, s ním jste se během léta potkal v Americe.

Jaké to bylo?

„Problémlo to v Newportu, pokecali jsme nejenom o hokeji. On je sportovní blázen, má obrovský přehled o hráčích v NHL, ale i o dalších sportech. Je moc fajn si promluvit s takovou legendou.“

„ŽE JSEM RYCHLE NASKOČIL K NAROĐÁKU, JE KLÍČ K TOMU, ABY SE ČLOVĚK NEZBLÁZNIL Z TOHO, ŽE NAJEDNOU PŘESTAL SPORTOVAT A NEMÁ DO ČEHO PÍCHNOUT.“

Dokonce vás i viděl hrát tenis a chválil vás.

„Tak to asi blbě koukal.“ (smích) **Bekhend vám prý jde, ale musíte zapracovat na forhendu.**

„Jo jo, padlo na to téma pár vtípků. Celkově to byla skvělá zkušenost se s ním potkat.“

Neláká vás hrát tenis častěji? Třeba i na turnajích?

„S kamarádem jsme se přihlásili do takové amatérské ligy, která se jmenuje HuráLiga. Jsou v ní hráči, které to baví a mají trošku úroveň. Budeme hrát čtyřhru, docela se na to těším, protože si člověk zase zahraje s někým jiným. Jsem rád, že si takhle můžu rekreačně zahrát.“

Když jste se v kladenské kabíně bavili o tenise, prý se spoluhráči divili, že kdybyste si zahráli zápas s manželkou Luckou, neuhráli byste proti ní jediný game...

„Absolutně bych neměl šanci! Obrovský rozdíl, vůbec se to nedá srovnávat. Tedy takhle: možná bych game udělal, kdybych dal eso a dvě prasata. A po nich bych Lucku trošku vynervoval před posledním míčkem. (smích) Jinak je to utopie. Je to úplně mylná představa lidí, kteří si myslí, že nad holka by se dalo něco uhrát. Závodní hráč jo. Ale pokud jsi amatér, hokejista, který tenis nikdy pravidelně netrénoval, nemáš šanci.“

Radí vám manželka hodně?

„Když si jdeme zahrát, občas jo. Dřív jsem to bral hlavně jako trénink k hokeji. Ale je to těžký. Abych se dostal na nějakou úroveň, musel bych to dělat cíleně, pravidelně. Není to tak, že bych chodil hrát s tím, abych se líp naučil hrát forhend.“

Berete jako dar, že jste současnou manželku poznal? Po dřívějších strastech v osobním životě?

„Už jsem někde zmínil, že mi Lucku sneslo samo nebe. Je fakt skvělá. Celý tlak, i ten mediální, který s tím přišel, zvládla úžasně. Do toho čtyři děti, což není sranda. Stfhá to naprosto famózně. Když jsem ještě hrál, kolikrát měla na starost všechny děti, tedy i moje dvě z prvního manželství. A zvládla to neskutečným způsobem. Opravdu je to pro mě dar z nebes. Jsem moc rád, že ji mám.“

DAR Z NEBES. Takhle vnímá manželku Lucii Šafářovou, někdejší tenistku, s níž si náramně rozumí, spolu vychovávají dvě děti.